

20

Uradni list
No. 100/1911

Myeetinye.

Khodinska igra ~ IV. Likala
Spisal. Jak. Spisar

Orebe:

hajka

Dusan

Tomislav } njuni sinovi

Janez

guresin

Ljodba

Erni Jury

Nadislav

Shob, minister

Pisar

Vila - pesem

Vila - sila

Gudstvo, sujuji, vojaki

I.

Pohajina: Vozpaja lepe polje in livade. Na desni
obali v velik grad. Vredni kovate lepe, pod njo
gručete, pogrnjen s težko preprogo, lep, ^{večji} ~~preprogi~~.
i. quizen.

Kajke, Zgodba in Jurisin.

Kajke (leži na preprogi in spi.)

Zgodba (sedi poleg nje in prede.) Ja, leho je, dragi
Jurisin! To sem preta lahko posporodujis,
kar izvrs od mene! In, ce bi kdo hotel, da
to ni remica, veci mi, da je; samo skriva je,
bez pravice, stopiti v jarnost.

Jurisin: Luceu sem, querecin, huta Zgodba, da si mi
razodela vse skrivnosti, ki odlozajo to mesto.
Sem zmiraj mislil, da je to brez problema in,
da je gospoderica tega gradu zecarana v
dolga spanje. A ti mi razoderas, da to
ni cas in, da je vse naravno.

Juresim: V ruznost!

Zgodba: Da! Linnoristi^{er} ruznost na razkošne domne
mogočinski zagovorcev. Pod pa, ki je oskrlil
nj zemlje ruzene, je postal na zemlji lastni
suzerij in to ostane, dokler se ruzni ne porobijo.

Juresim: O, hvali ti, plemenite Zgodba, da mi vse poveš. Čutim
v duši, da ti jokal, & peca me dravi, da ti pel. —
& te to govori mi, hje se zdaj ruzni, potem pa
grem —.

Zgodba: Pro je pri sultanu na daljnem ozkodu. Tam mu
mna čuvati zablade in hrošči & bij je vsi polumesci.

Dolge dra pa plujste cesarju na perem, ki je mogočim
gospodar nad mnogimi podložniki. On ima pri
jrisne jma vira dra, ki nikdar nista pita. In
njnja buda sta obsjeeni, da brnita jivali, pa se bi
brne jim ne mogla prebubeti, bi žale arla njnje
miso in plite njnje ker —. Pri trije so suzruji!

Juresim: Pri trije so suzruji! — (Le zamislite.)

(duje e bika, obojna godba, hi kaja nekaj časa. Na odru se mino,
 samo Zgodla prde. Solnce je med tem zšlo. Dže gar rje
 veličastna ~~z~~ zarja, hi puceti oro pohajivo. Čy nekaj
 časa zarja pjarne ni je nič. Na delujem netu zajari velike,
 lepa zvezda.)

hajka (o ranjati); Sinko, sinko!
Jurisin. Linc hlice!

Zgodla: V ranjati vedno hlice, deso prjo

hajka: (bahu pij.) Pusti sinko, pridi k meni! — 6
 ne mudi? — Pa zahaj, zahaj? Saj bil si
 nehalaj moj; si li pozabil? — 6 zarje!
 (Zvezda zjame za goro.)

Jurisin: Za dnevom prišla je hrara zarja, ~~ga~~² ~~ga~~³ ~~ga~~¹
~~zvezda~~ za njo pa zvezda, da hi nis pretila,
 da shoji nič hja o pret hi me vodila
 ni mi kazala pota prava. —
 A zvezda se o vesolja je obipile
 on mene, polniba, o temi' pustile.

Zgodba: Krajka te je zeli hrib mrtca, zanjko te pa bahno po-
 gorisce! Nad men je mrc, je luga - smrt. A
 narode spravne mrc niholi nis zelale; igbricale
 s prcte jil pa vedur je le lastna hrida. Zato pa
 idi in poraj, celudi panim skalam, ali pa octo-
 rom mrcja, - da se brzi hrtje le gori suzuj, hi
 se habler spen se opraste - da mro mrtca. -
 Fdi ni gnancjaj svetu, kaj oce bilo je ni videl hri,
 kaj oce se bode!

Jurisin: Kocem iti, Zgodba ljubeznjiva, in ~~gornjstava~~
~~prilobot~~ vrnjati o mrci spomine na planu prisloti.

2 prijaz
 Prijazni Vile

Vile (je priboje - zgodje in drji - iskih gube):
 Tu imas silo, moj Jurisin dragi!
 Fdi ni peraj o planu prisloti!
 Peraj, o peraj o tugi vedanj,
 suznjosti huti, hi gnjari trj rod! (kunda gube
 in zpine.)

3. prizor

Prijazni bez rila, potem ljudstvo.

Jurisim (oboji nehy čara), helma zamaknjem, potem
pocasi odhnaka i gadje, hjer obtoji in
prijene peti h guslow).

Ima majha hi sinove, mlade roholice,
mlade, krephe in pogumne hi junake.

Ima majha grad obzidan s težkimi kamini,
grad ponam in risole, da žonito gleda.

Ima majha zamlje rčelko in plavut,
zamlje rca odetr z glatim hlarom.

Prišel je prnag in mlade roholice
s prijnost je odetl pogumne hi junake,
da zdaj robi so tam delic hujim hreljim,
hujim hreljim, majhi rcam prrajniam.
Majhi grad pa hujic je zandel,
zdaj izgnanes ohog njega tara;
hlice rca obupane sinove,

zavlejo svoj obljubo izpoljenu.
 Pri tem pomaga, Turku, služi,
 kdo želi ga poslušati jarem;
 pol hrani mu vsi zelira,
 hie skupeni mu po flicih pleše.

Klicé najbo, klicé svoje hete,
 a nikogar ni hi mu pomaga,
 a nikogar ni, hi naj ga resé
 skrasne hete, njine te usode.

(Med tem se je nahalo čisto v opeleja je mnogo ljudstva,
 med njim ~~Jaj~~ Enigjuj.)

Enigjuj (pukine gurisina) Hej, hej, gurtare, nehaj, nehaj!
 Kdo pravi da nikogar ni, hi mu pomaga in
 nikogar ni, hi naj ga resé.

Zgodba: ~~Enigjuj~~ to danes ga ni bilo!

Enigjuj: To danes mogoče ne, a danes je.

Gudstara: Kdo, kdo?

Enigjuj: Jaj! (Plik in groh!)

4. prizor.

Prejanci, družje rila

Družje rila (u dvignu v petičem sijaju iz tel, nosi velike mše.)
Mačka (se zgame v sanjeh.) Sinko, sinko!

Družje rila: Čula sem, da je prgum med nami,
stičata sem glas, kot bliska mi grom!

Če oteti hvate svoj vodni dom,
si oteti murate je parni.

Da pravica nem snake budi,
budi bij med nami gelaj pepin,
s mede vase gajini vrata ozir.

Mej naj vem pravico prali:

Volan ~~to~~ ta me prazdigne z vola eno
sam, ~~bej gromu~~ ^{traj} bej prali!

ni ga prali ozbrati ~~bej~~ prali,
sine najjereje prvotrali!

Ljudstvo: ~~Traj~~ Prali budi to stajeno! (Tu se gneti obrog
mela, a nihče ga ne ozdigne. Tu se zženelimi pr.)

#

Činn Jurij: Ajte bratje! Smrt sovragu smrt Turčinu!
(Vidite z drigunjem mescem, drugi je njim.)

Ludvik: Smrt Turčinu!

1. zedrujejo.

Emi Jurij: (je stal in gledal. Vrt zedruje pristopi, ozdrigne z lehkostjo
meč in ga zapilati proti rjholu, Ostik, grom!) ||

Lunge vira: Blagor junaka te, jib pelji ke sorobali! (Ljine)

Zgodba: (za moment neha pristi in pogleda na Emige Jurija)

Tudi qui manj zapisan te bodi! ✂

Jurisim: (odhoje) Pavla je je hrana, močne vira,
hrana močne vira!

Krajevica charke je zbrudila
je zbrudila!

Emi Juri suče dusmanina (te je hvalisani)
suče dusmanina

Je slobodna naša olastina
naša olastina! ✂

5. prizor.

Prizorje hej Jurisima, Emige Jurij, vira in zgodba.

(chel quimor. Čuje se bojni rog in odaleženi sheli; se honey
slabno.)

Hajke: Kri, kri, helms + polobits - . O sinko, sinko!
O. quiza.

Prejuzi, Tusan on Juij.

Tusan: O krode te Juij, da se me osobodil. - Kje je
majka?

Juij: Tam.

Tusan (polobitve le speci majhi) O, majka, majka, ne
umri, ne umri.

Hajke (se vzdrami, pogleda) O sinko, moj sinko! (Le
kroce drigniti, a ne more. Tusan jo podpisa.) Ti
si prostoden? O sinko moj! A kje sta brata?

Juij: Se pruzja!

Hajke: Se pruzja? - Ti si prostoden! O nisi jih sinko,
nisi jih.

Tusan: Oom majka. Kje je prostoda mi popolna, ^{alhan} sta
brata ^{se pruzja} ~~pruzja~~. (Juij) Pomagaj?

Juij: (mu da roko) Broj mi recia junshe! Pomagam!

Fantiv.

Luian: Te, majha, pe dolgem robatu prisel je daw probrele
 za me. Čul sem obojno percu, hi je ob-
 jikarctes nose gorje in dozela o duse upanje
 in pogum. Sedej sem prub, in tu je an, hi nisi
 je del probrele.

Majha: Juij, Čuni juij! (Stigne blagorodljajne roko.)
 Spujni maghin blagode in hudo pozne dese
 nose!

Čuni juij: (Spade na koleno.)
Laku.

II.

Na domišču pisarke pelacé. Na domi ni leci shvati r grad,
zadej visoki grad, za njim se vidijo ~~vidijo~~ mesta. ~~Na~~
~~sveti pri zidu kamnit gradob, do katerega vidi gas~~
~~st. priče.~~

1. pizor.
Janij

Tornoslav ni ~~Vita~~ (med drugimi prijaji. ~~Kojih~~
~~slujajo~~. Vi uide r gnuah. Pileti je, da so poteti. To im
kam u tih, le z epitarini pogravajo. Talji premas!
Potam pride od domi priedej, nepojasen od drugole,
Juresin ni rebe na kaimen.)

Medistlar (pride po primarni umor iz ojadje) Cujte, jujte!

Zgubljani smr.

Vri: Zgubljani? Kahr? Zalahj! (Re opek.)

Medistlar: Obljani smr, da izdajamo ceraje in
hrcem razbiti drjav.

Glanni: Vek nas je obhijil? Vaki povi tr?

Medistlar: Se uprasujete! Lani vete, lodi!

Cesar nima jamer ministre, marvee Andri
kisee. Vse zadeve imas, piskal prarshi
minister Skrob.

Jamir: Skrob? Gaje nam! Gaje! Skrob!

Vladislav: Ja, Skrob! In kaj je Skrob, to veste vi.
Kajhujši nari porajniks ga, hi bi nes naj,
raje jkrehit ij roete.

Jamir: To imamo jedaj vel nase udanosti in
pohrisime

Tomislav: In za res berde in ~~to~~ najujshi delo.

Vladislav: Ja, to imamo!

Jamir: Ali nismo zvest plujoli cesarju in stasli
ne na nase migljaj.

Tomislav: Branili smo ga pred porajnikhi in s hrabi
smo pitali mu cine pila, hi sta znaka nje-
gore stare.

Jamir: Za me to, pa niso jedaj upamisti!

Jurisin: Pa zohaj niste res?

Tomislav (nenisren quistorpi): Kdo si moj ?
Kdo si ?

Janez (parnotek) In od brat, od brat ?

Jurisin (behu, da ni slisc) skajha zeloj tolche in
lupi o parnoti, ranje o nehdanje plavi in
sobodi. Le o ranjabs gleda moje hi sinove -
sigurje - . O ne vic hi, hev eden je soboden
- Res eden je soboden - . Le dra sta se -
- le dra - se sigurje.

Tomislav: Kehr u zore mojha ?

Janez: Kehr peseri sin ?

Jurisin: skajha ta je mila jugorlarshes, a sin
sobodni pa je brabi Dusan.

Tomislav (bunr) To je moja mojha, luji moj!

Janez: In moje brati, a Dusan najin brat.

Jurisin: O, mnogo je se tekol zafinjest mojha
po vetu, hi so jim svrugi ozeli zemlji
in sinove, o mnogo je je, hi tekol

lepijo in cahajo pisave in porbojanja.
Medislar: O, buci moja, - buci moja!

Vri: (kter mramornje). Tudi moja, buci moja!
(Prevara, vse obje en temelk lihro.)

Juresim: Vidim, da ste ~~zastonj~~ žalostni! Veste, da
zdravje delica tam medje maghe o parvoti. ~~z~~ p
zaslužujemih sinovih. — Bodite junaki,
idite le maghe, ~~skrite~~ sovražni, in ~~stj~~ pri
bruite in prvo zemlje magaj. — Lila je o vas,
le zbuditi jo treba!

2. prizor.

Pojuzi, vile.

Vile (ki je podela. I dejanja Amenu Jurijs meč se pibeje v
vzletu na nebu): ~~Le~~ Lila je o rami! Sedaj le pogum,
se hvate biti sovražni!

Lice in roke ~~zdravite~~ ^{zdravite} zdelj ovi

maghi in zemljei rodne.

(Grom. bode za moment zatemni. Vile in Juresim zgineta.)

3. prizor.

Prejuzji bez vile, Jurisim, za hulisani.

On (u zândenju gledajo in postûnjajo)

Jurisim (proje.)

Kralj sketjaj pod garo rpi,
vjitea meâ u jobeli oleji.
Vojibe pa po tleh leji
in bud' budus rpi.

Nad garo pa zagumi,
da u kralj sketjaj zbudu,
svilli meâ svoj zarihti,
pa u vojibe pretudi.

Kralj, perarski dom hite,
vojibe pa z njim dvi,
tam peraja ukroti,
sujnje pa osvobodi!

Luzenj veki domu hite
h' svoji remi manici!
Kralj, a xene hvali te,

ker nas sužnje rešil je!

(Pavlu rediv boji vojne, kakor, da se Jurisim boji in boji oddalja.)

4. prizor.

Prejane, boji Jurisima.

Nadislav Kaj je bilo, to?

Oni: Čudo!

Nadislav: Bilo je, kakor potres! Spoznanje je to, da
svamur, rebi pito, če je le hčemu igralita.
Boj pmo reudar mi tudi ljudje, ali ne?
Zakaj bi bili mi sužnje, drugi pa naše gos.
podarji? Oskrivu u jib!

Tomislav: Ja, oskrivno u jib!

Janez: Pridobivno u najaj slobodo!

Nadislav: V kakemu voje in nek tudi na svoji
zemlji svoj gospod.

Janez in Tomislav: Taki je svoj gospod!

Nadislav: Šivali ste? Mi pmo obtoženi igralitva,

hude pšišnje bode prište si vas nas. Tere
br, bito tralen. Nihci naj ne pnahue.

5 prizna

Prijunji, Sherb, pisar in prajunski.

Pisar: Podunajte! Podunajte, vi psi suženjiki!

Nodislav: Kaj je?

Pisar: Kaj je? Ali se bote predignu nahinli
rišje gospoda? (Nodislavu) Pomni, da
smo mi rišje gospoda, vi pa ste suž-
nji. Ti bi rad bi prjabil, hej me?

Nodislav: Sem je ^{prjaba} še hrois vedeti, gospod, cerarhi
pisar.

Pisar: (Sherbu) Ali niseu pravil!

Nodislav: Kaj si pravil? - Tojil si nas psi minisit,
siti in cerarju.

Louislav: Pias si imel, da si vas.

Janey: Ši se ne damo rec! Nam je dosti!

Pisar: (Sherbu) Ali niseu pravil!

Jany: Prari, hee hroci! Nasa polpejgjirook je
pui hejru.

Fomislar: Na proji zemelji hroci mo biti jani
gropodajji.

Nadilar: In ne bpinu nohene euarshe
nadoblosti.

Pisar: (hehar prej.) Ali misem se premalo prasil?

Shrob: Dosti mi je! Slisel sem na lastne
uhsa, da se ^{punitate} ~~upitate~~, da hroete izjreči
upar.

Nadilar: Ja, hroci mo!

Fomislar: Tudi bmo!

Jany: Prar gotoo!

Vai: Dajte nam pobedo, buji gropodajji!

Pisar: (Shrobu) Kaj u ischete? Dacinite, puenite!

Shrob: Mir! In imam rojche, hi ras na mi je
povelje razuhajr na hroce. A teko
hruš misem. Tudi bu nam hroci mo

počayati, heko ~~mito~~ velike je
pevaska milost. — Vi drugi ste ga
peljani po teh belh hujkacih, zeto hromu
gladi vas zamijeti z olensu pceroma. (Pohaje
na Nadislara, Tomislara in Janez.) Te tri pa
naj vojchni odredejo v jeco!

Pisar: Te tri, te tri, da! Hujkace, des pruntaje! Hehe!

Nadislar: Lahko nas pustis odresti v jeco, brnog,
a ste, hi je nad nami ne, misicil.

Tomislar: Ne pustis mea ni pogumna!

Janez: Nihali ne! Spoznal nas hi, hi pride cas!
hi smo stogni ni v tem je moe!

Nadislar: V tem je moe! Bered bretje!

Vsi trije (si seje v poku.)

Shrek: Odrredite jile!

Pisar: Na vislice, na vislice g vrseni!

Vojchni (odredejo Nadislara, Tomislara in
Janez.)

Faktor.

Kozdym pi zidw stje kije dargosi.

III

Fata scenerijă, behor - II. Liliș.

I. pușca.

Doa pușca.

Pri pușca: Toți gogor!

Dungi " : Kam pușca pușca!

Pri " : Pușca pușca! Ne pușca pușca! Ne pușca pușca! Ne pușca pușca!

ne pușca pușca. Pușca pușca.

Dungi " : A, mure tare pușca, de li gogor mure
gogor pușca în pușca pușca.

Pri " : Ladaș entim, de pușca mure mure
pușca le pușca! Ladaș de mure
bericet în mure.

Dungi " : Fada pușca pușca pușca.

Pri " : De pușca, pușca! (Puuu) Ne, ne pușca
gogor mure, ne. Ne te pușca mure
mure, li pușca pușca mure.

Dungi " : De Pușca mure! Pușca le liliș mure!

Prvi njegov: Pa če niso oni, wa naj ^{mi} bra. Nekeaj jih
pa se pridobiva.

2 pizna:
Prejsnja. Pisar.

Pisar: No, ali vidite znamenja zastujene kajni. Lahko
sta vrela, da ~~ni~~ ne jedene tudi raji.

Drugi njegov: Se mi govoro, se jedene vrtale tri.

Pisar: Kako misliš to.

Drugi njegov: Tako, kakor sem govoril.

Prvi "": No vse se! — Bog ve, kdo to se
vrel ne teh drogovih.

Pisar: Kdo drugi, kakor Vladislav, Fomislav in
Janez. Kyrniski! Kyrniski spadajo
na rislice. — Danes bo gledel svet,
kako se kajnije nepohvalcina. Janez bo
obeseni v srah in spravilo vsem pun
kajni. — Svet naj vidi!

Drugi njegov: Da svet naj vidi in zgodovina

naj quica se pognim podoben, heho
ne je delalo o dejari časih parlor z ljudmi,
hi so bili podložniki.

Pisar: Same slavne čine je dodej pisale zgodovine
rot nas: "Nasa vojiska iz ishaye se bez save
quiste mi!" "Tos taku bo tudi redaj!"
Potem pa gaje pomin, hi so bili nasprotni.
(Kajz na drugore.) Potem bodo hi drugori
sele imeli dosti podla.

Pri prijanz: Obljubljena dejete nas čaka!

Pisar: Piar res, obljubljena dejete! Sed pomega
imaye pa evli do ~~Adrij~~ Jadrana bo
vse pred nase oblastjo. Krogini mo-
ze, redaj protavemu se bogati. Ke
bo nase, vse bo nase!

Duzgi prijanz: He, cesarski pisarček, ali
res verjames?

Pisar: Ze sam doome je zlostin! Taku, da

te razum mene videti ne lisi.

Imagi prijemu: Saj je dosti, da me ti
3. prizor.

Prijemu, Zgodba

Zgodba: pride od davnine predaja ~~ja~~ ostoji in gleda
prvi ozadjni ~~in~~ preda.

Pisar: Dosti bi bilo marjazarar! Pa se je po-
boljšal, ko vidis davninski eksampel.
(Zagleda Zgodbo.) He glej jo, kdo pa si?
In preda? Preda? ||

Zgodba: Jaz vedno predam.

Pisar: Kaj hočis tu?

Zgodba: Gledat sem prišel. Daleč na obzov je
bilo razpolaseno, da se usnete daves
v dijari čvilih alor bi je zločinca.
Videti je hočem! Videti njihovo smet!
Potem zopet grem tja v daljnji svet, da
bo se meni zredel, hoje tu godi.

Pisar: Da bodo si, ženske?

Zgodba: Jaz sem zgodovinar. Moje delo je, obsevaniti poznim zgodovinarjem dohaje izvenitih strani do konca sveta.

Pisar: Potem se mnogi reš?

Zgodba: Vse od nekdanj do danes. Lano, da so mi mnogobest getali besedo, ki mi smele pusti do rešave. - En ljudi kuhaj, se mi zdi, da se nekaj getira, ~~ki~~ Partii zgodovinarskemu pravu se dela, leko se mi zdi. Zato sem priska, da se sama prepisam. (Seede na kamen in prede.)

Pisar (je se) Ta ženska ti nam zna le biti neraina. (bedide prihuljeno.)

4. prizor.

Prvi prizor (pristopi k njij.) Kaj se rekla, da si?

Zgodba: Zgodovinar - prica o seje prizorjstva.

Pri prvi pijanci: Ali si videla, kako se tu je pihal se,
parahi pisar?

Zgodba: Kirovineji se me porodi boje.

Drugi pijanci: Fidi proci, isti. Se zapeli te bodo!

Zgodba: Teja sem rajenca, zabrel me hrčajo,
a dejter me murejo zbrisati s sveta.

5. prizor.

Pri prvi pijanci: Shrob, pisar z rojahi.

Pisar: Glej, milostljivi gospod tava je. (Kaj ne pijanci)
In ta dva pri njej.

Shrob: (Ljudem.) Kaj delate tu? Zgubite se! Se
dobi zgodaj pisdeta na msto. - Kaj
vidra ne greite? Straja, odredi jila!

Dva rojahi (odredete praga in drugoga pijanca.)

6. prizor.

Pri prvi pijanci: bez pijanca in 2 rojchov.

Shrob (pisarji k Zgodbi.) Kdo si ti?

Zgodba: Poznaš me dobro, samo nočis me.

poznati:

Pisar: No, kaj sem dejal!

Škrob: Zdi se mi sumljivas in neravne. Od
vedite jo.

Vojaki: (odredelj. Zgodbo.)

7. prizor.
Škrob in pisar.

Pisar: A, to se mi dovti gospod minister.

Škrob: Kaj mi dovti?

Pisar: Ta ste jo deli zapreti.

Škrob: Kaj naj se stvinim?

Pisar: Miti jo je beba!

Škrob: Kehr?

Pisar: Nam to delde se preglavice. Lahko vidite v pravojo
kehege zavrtiska. In kaj to pomeni, če vidite
v svet, to vete.

Škrob: Govoril bom v tem ~~zgodbo~~ prerojenu in
drugimi ministeri.

Pisar: Nemum je spustiti tica s pesti. Kereli
si u!

Skrob: Kakav recur: Hricem premisliti. (odsele)

Pisar (que pomizno je njim.)

(Premar; uboj'cava je oder prazen.)

8. prizor
Izra vojaka.

Prii vojaka: Cudem puel je to! Samo ljudi murimo!

Druzi vojaka: Koj me; her jib u vojiki premalo jib je si
bukaj. — Pa hej je mislil pisar, ho p' dejel,
naj gvara sem rda'jib mi naj pagiva, da
me p'ode nshce blizim.

Prii vojaka: Zato, her nimu nobedem buje su oparka,
ali mis videl one j'evske, hi pom je rasur prej
zaprili.

Druzi vojaka: Pa zehaj omc je ?

Prii vojaka: Zatoj, zatoj. To te rploh me p'ue bei,
zati, zehaj. Ukaz je bil mi zgoditi se

je moralo.

Dunji rojak: Anjels zehaj, oprasan.

Piri rojak: Kaj te briga, ukazano je bilo tako.

Dunji rojak: Štato me prideni niholi de. konca.
Zahaj je budo hi bije obeseni danes?

Piri rojak: Ukaz je!

Dunji rojak: Pa zehaj?

Piri rojak (njije nam ne pisec), Ukaz je, ali ne
plisís? ukazaaj!

9. prizor ^{rojak}

Prejsnja, Škrob, pisar, Tomislav Janj, Madislav, Zgodbe, rojak, najji

(Pira pridete dva rojaka, za njihne Škrob na njgori bori pisar, potem
zopet dva rojaka, za njihna Zgodbe ~~h~~ hi se vedno prede,
za nje Tomislav, Janj in Madislav, za njihne zopet rojaki,
napreda najji. Sappari se shujine.)

Škrob: V imenu ceraya u bi izvísila smutna bezon
nad zbrisinci, hi so hiri upra. Ob enem pa
se bezanjuje s smutjo tudi ta žanska, hi jo smektanar

kot skrinke in je baje njena postelja na snob
utemeljena. Pisar prebri jini se enkrat postel.

Pisarj razproste velike list in bere: Timemu curaja!

Podložnikih dijare črnih palor in pijuni ne curaskem
domu Tomislav, Janez in Vladislav so hiri glodime
uparas in bujhanje proti vojennu gospodstvu
in curaskemu gospodu. Taled tege je nu
lostljivi curas razsvodil, da se za ogled
drugim kaznujejo o smrtju na vesalib-

Piri pijunij (shobi predenj) Pape ne bodi!

Dunji pijunij Le ne bodi! ^{skrajniti} Vezi je post! (bozemu
jini vrtje)

Tomislav: Ne bomo, ne!

Vladislav: Ogan curaju!

Janez: Svnt čimim orlov!

Shob: Vojabi, haj gledate! Primiste jolu!

Dunji vojels: Pa zebaj?

Piri : Khez je! Le nad nje!

Nehaj vojakov pomici svoje tebi prvi. Ojje
hiteo pograbijs Tomislav, Nedelav, Januz, per
ni drugi nijem ter gredj z njim nad
vitale vojine.)

(Le razgovor bij. Zgodba stoji ob strani in
prede #

10. prizor.

Prijatelji, Erni Jurij in Tusan.

Erni Jurij in Tusan (planeta se jzid z golimci mlici)

Erni Jurij: Pogum bratje!

Tusan: Zivela protoklas!

(Bij. traja. Nalej rojstov pade, drugi midelj in
pomijaj avjje prvi.)

Erni Jurij (plame nad Shobe in ga besno prime.) He,
redaj te imam lopov. - (Kaj na pisarje) Tusan
drji ga, uobri ga!

Pri ni drugi midelj (vpaneta pisarje, hi hode viti in ga drjote.)

Pisar: O, prsim vas, pustite me! Pustite me! jaz sem
nedoljen! Pri moji veri, da sem nedoljen.

Jurij: ^{cupe} Čahaj, se nehaj! He Fornislar! Popali! (Volode)

11. prizor.

Prijatelji bez Janje.

Emi Junj: brinyte bratje. (Boj puencha) Glejte
 tam dalec na jugu smo čutili naše
 brepenenje po prostodi. Pzneli smo
 silo, hi ras je gupariles in čutili smo,
 da je hotela ugovoriti ljudi nas. Čakeli
 smo, da praxe, ras pogum in opavel
 je. Fahuat pa je napravil dan, da smo ram
 pisli na pomoc. Kaj ne, ti cesarski
 minister - nisi mislil, da bi hedoj
 moj ob pecteh. Sedoj gozmi, hej si
 hotel z onimi drugori tam ob joku -

Shrob: Jaz - nič!

Emi Junj: Ti nič? Res potem?

Pisar: Jaz tudi nič, gospod. Res prar nič! //

Emi Junj: Kdo te hej opaisa, polkocka. (Shrob)
 Gormi, hej si hotel!

Shrob: Samr cesar je hotel - jaz nič!

Emi Junj: Cesar je hotel, ti pa si nasvetoval in

izmiseral. Dobro! Cesar je že dobil svoje
plačilo: Njegovi lastniki hude so ga pegnali.
Vidra pa padata tam kjer na me druzore.

Shoba: Prosim te bodi milostljiv! Pusti me
vsaj živeti! (Poklekne) Prosim te!

Pisar: Le mene nikar, mene nikar! Onega lebo,
onega, ali mene nikar! (Poklekne) Kaj
jaz sem res vrad in res z rami!

Črna žuj: Kaj z njima?

Prvi nuj: Na vistic z njima!

Druzi nuj: Bliznuj jih!

Tusan: Nista vedela, da si si mi ončasiali roke
neel njima. Le ideta! Lom, in se hodi
pisheje v raso prout - gaje ma!

Prvi nuj: Čahaj, malo bi se procvite predur te
spustiti! Pojdi! (Vlečeta pisarja v ozadje in
na desno)

Črna žuj: (in me Shoba od uba) Kralji lopov!

Šrob. (puknjeno odide.)

12. prizor

Prijazni bey Šrobe, pisarje ni dreči mižnjav, potem Janez

Kladislav: Sedaj smo pohazeli, da brčemer
beli jami praji. Zirela probode!

Vii: Zirela probode!

Janez (prvine gub pusti postojabil. olov.) Cevaje
so spredili; jaz pa jim ozel njegovo zna-
menje: Črna orla! Evo ~~ga~~ jih!

Tomislav (prijazni, Kladislavu) Primi Kladislav!

(Prvine gub na prvi strani.)

Kladislav (prvine gub na drugi strani.) Janez:

~~Primi, Primi~~ Glej: Črna, dre tri!
In Habsburga ni!

(Razpogaji gub.)

Vii: Žirio, žirio, žirio!

Kladislav: A, sedaj me stignite bujemo rok!
Na delo beate! Zarižala nam je tu

pod vislicami zaje potrodi. Spoznali
smo jo! Čuvajmo veselobljenski produkt

Tomislav: Mislimo, da stvimo par, še u tebi
drage Vladislav, zavrčimo, da si nas
podpiral v delu je potrodi. -

Janez: Ne pami podpiral. Bil si nam vzpored,
bil si nam podpiral!

Vladislav: Krala hietje je zaurpanje. Pti
mi hietje v lepjenju, hietimo tudi
v veselju.

Susan: Zdravo hiet Vladislav! Podajmo si
roko! Naj bo hietna vez med nami.
(Stegne pokr.)

Vladislav, Tomislav in Janez (mirni ujejo pokr.)

Eni Juri (poloji cez roko meč.) ~~Stegne pokr.~~
~~našo stego hietke gitar~~ ~~stegne pokr.~~
~~stegne~~ Brakke gitar čuvaj logo,
našo zemljo varij meč.
Zaktor.

V (prede)

IV.

Scenerija, behno v I. stiski

1. prizor

Majha, Zgodba

Majha: Ura me prepriča! Torej ubiti so te hoteli?

Zgodba: Da, ubiti, da me bi bilo pišce. v njebovih dejanjih
in grozotah. A mene se ne ubije, ker me varuje
višji svet. Če me še tako preganjajo pre-
gnati me ni moč. Če še tako potrajajo moja
piko - redno sem enako. ^{lote} Šeji ubiti se ne
mice in parice.

Majha: Resnica in parica?

Zgodba: Da!

Majha: Zdelo se mi je v tem dolgem spanju, da jih
ni - ne resnice - ne parice - A ti praviš, da
ste in celo boji ubiti.

Zgodba: Da, moji ubiti!

Majha: Potem tudi moj upo se mi zamanj!

Zgodba: Kakšen up?

Majha: Da mi prideta na pomoč.

Zgodba: Prideta sedur ob projem sam. Pa, kaj želite od
njiju, majha? ||

Majha: Da združita mi moje deca. Tso moje deca
na vsem simevno pectu. Od severa, hčer
moje ledvici do vosega juga. Od daly!
njiju zdruzes fje doli na jugozahod.

Zgodba: Tem, sem! Vredem pin broj je zapisel:
„Kajne pcta simevno plisi Staro! Raz-
umem, da bi jih pada videte se zdruze-
ne in pljuce. Srobodni so; naj volijo
soje bratovost.

Majha: Naj volijo!

2 prijav.

Dujinji, Jurisim.

Jurisim (od zadaj): Staro tebi majha, gazdarica!
Staro! Hoda tebi mile Zgodba, da

si me postala dramit speči svet. Ktaka je
 oblasti kantske sovragor. Luginji miso reči
 puginji - cesarji miso reči cesarji. Prinasam
 glas probole.

Shejha: Krale ti, Junissim! - Glas probole? Lepa je
 probole, mile nam družice, če jo pazime,
 namo. Toda goje namo, če je naša
 pamet ne doseza. Glej naše ohradne
 brate, v beko grozno zmotro so zashli,
 misleci, da greda v probole. Postali puginji
 so shasti, ne poznarajoci bekske iloge.

Zgodba: Tudi njim zasije dan pesenja. Topleenje jih
 scisti in jstijni.

Shejha: O, da bi bilo!

Zgodba: Bode majka! Verjemi mi, bode!

Shejha: Tahiat nle lom mēnes ni vesela. Tahiat
 hōs (Zgodbi) napisales bi poglasje novo
 ni ob shasti ti bodeta itali sestru

penice in pravice.

3. prizor

Prejunci, Crni Jurij, Tusan, Tomiskar Janez ^{in 2 unjca} Gudelko.
~~Spodaj~~ (Fj opadje pride med vrta godbo. Spodaj.
 Pri hodijs Crni Jurij ~~in 2 unjca~~ Tomiskar Janez na njgori demu
~~in 2 unjca~~ in 2 unjca na njgori beri ~~in 2 unjca~~
 zeta demu ~~in 2 unjca~~ in 2 unjca rabi, ~~in 2 unjca~~ rabi mec. Za njimi
 Tusan s ptoko na njgori demu Tomiskar s hrotoko,
 na njgori beri Janez s slovensko zetao. Konecno
dolg upored Gude in ofok, obojga upok. Napras in
shupine.)

Crni Jurij: Tu je zdaj sinovi, majke. Prosti so!
 ihc in volja sta jih porobila. ¶

Mačka: Pridite sinovi moji, dolgi izubljene pri-
 dite na moja prsa hi so ~~in 2 unjca~~ hre-
 penela, da vas entijo pri sebi, Pridite
 na nje moje, hi je ze vas bilo dolgo,
 dolgo sujnjo dobo. Jih objemas in po-

Gubuj.)

Tomislav: Glij majke, dan prbrde je prisel.

Janez: Dan združuje -

Lusan: In maščaraje.

Jurisin: Sedaj so moje pesmi že pri kraju in
rad bi mišl svetli vili gube spet.

4. prizor.

Prefinji - Vila - perun.

Vila - perun (v pisikaj.) Kker ne praj, ^{gube, Jurisin.}

~~ti~~, ~~ti~~ treba bo se marhaj zpet.

in naid treba ^{sehrst} je otti,

ko ga neloge mičeje skomine.

Takel prozdigu glas ing Jurisine

pevaj, probodi mi o slogi

pevaj o venie in neallogi,

da mi prorastu in neloge mine.

Ker le, kjer slogaj ^{in Gubujem} gropodari,

han proda sudi mir in neo prari. (Zgine)

5. prijava.

Duša mi je brez vite - pesmi, puznji vite - vite.

Pri prijatelj: Zbog pa, mislim, mudi lahko odlozimo.

Duša: Namem je dosezen: Lohrdele in njedineje.

Vite - vite: Kaj praviš ti Cini Jurij.

Cini Jurij: (Zpiti me, da zagrmi.) Ne dam ga z roba
dohter otola

le eden majhe stare

se prijatelj bo.

In kaj nabo:

Od ^{Jadrane} ~~Paradajza~~ do Drave,

se dalj, tam hjer je hujji stol ||

ni hjer je gornja vrata,

od Lica pa do Paradajza -

osa zanj bo ateta.

(I in II prijatelj)

A upam tudi, da vidra

ne bošte zastala

ni pri prvobolitoi mi

spet bejbr pomagala.

I. sužanj: Besedo, Ems Juri te!

II. " Kar je priteno, se zgodí!

Tila-nita: kaj blagoda, junaki vi! (Razpuste roke)

Na strani nam bom stala,
pomis delila neprosod,
nas plubus varovala. (Zgine.)

6. pesen.

Prijunji kaj Tila-nite.

Kajke:

O blage nam sinovi moji,
~~o blage tati, mami hi,~~
da vroda vas je zdaj zdeljite,
ni dom nas je osvobodila!

Svobodni smo na zemlji moji!

Čemu vas je ~~osvobodila~~ je hator nasila,
hi se pod bujcem zdaj bujijo
pod jarnom polotom se jčijo!
Naj bodo vi te o nekih naših!

Linnovi, ni je polje mumi
 a pinceg, dajta zdej guto
 in obgubite mi, da o reke
 dvanásny'a zvez trajna bo. (Linnovi reka)
 Da mi oibeje, hi bi mogel
 pajbati zopet našo reko,
 da mir in slova bratjerela
 med nami boste čej in čej! ||
 In kakor ljubim vas, imove
 in re protode recelinu,
 febr se tudi poge - bratstva
 a pomogla našim prijateljem.
 Zato, kadar hi vedloga sjal -
 je bolje zanj, da hi propal.
Familia: O, magha plagolov nas
 hi dela nam hi moč,
 nas suznost dolga ubile je
 in vlepila moč!

Janez: Kdri nam res povel, je
 zeto je ti nam daj —
 O domovine naše je
 na zemlji tu je raj: —

Dusan:
 Le enu bratje pravim rava:
 Temu se zloj stvimo
 ni majko našo ljubimo,
 neverca se spominimo,
 hi hleba nas je mnogo let.
 prcij po hrodi lastni

Majha: ^{koq pa} — pripejela nos je ~~spet~~
 le svobodi prafinji, cestni.

(Stopi na govilo) Zato sinovi, ~~da~~ ^{glavna} ~~pa~~ je pomnite,
 hi ~~da~~ ^{glavna} je meloge:
 Medinjenje le pravo je
 se ga ranje slozes.

(Sinovi so stopili pred majho in povesijo pred
 njo nebo svoje garbave. One razpustita plese, hi.

suma jugoslavanske dijavne pauze. Kapanci
u pluzirici. Grotte zaigra dijavne zimur.)

Laitu.

3/11

ob 17²²

